

МАЙСКИ БРЪМБАРЪ.

астана вече веселятъ мѣсець Май — мѣсецьтъ на радостъта, цвѣтята и пѣснитѣ. Земята се покри съ хубава зелена трѣвица. Гората се облѣче въ прѣсни зелени листа; сутринь рано изгрѣва слънцето, вечерь късно за-

сѣда. Природата е въ пълниятъ свой разцвѣтъ. Цѣлъ день играятъ дѣцата вънъ на двора, по пѣтя, на простора, дишатъ чистъ въздухъ, припкатъ до късна вечерь и тѣй имъ е хубаво, мило и драго, че не имъ се ще да влѣзатъ въ къщи.

Ахъ, защо не е все мѣсець Май, защо не е все пролѣтъ!

Но какво е това, що брѣмчи надъ насъ? Стой, майски брѣмбаръ! Единъ, два, три! Пу-у-у, тѣ много! Чакай, приятелю, да те хвана, ела въ шепата ми да те разгледамъ азъ тебе, що за насѣкомо си ти! Я гледай, я гледай, какъвъ желто-червенъ, какъвъ хубавъ! Крилата му твърди като плочки, а подъ тѣхъ други — меки като цигарени книжки; краката му желти и съ мѣхъ покрити. На главата му щипалца съ шесть малки плоски върхове като листенца.

А отдѣ се взеха изведнажъ толкова много брѣмбари? Да не сж дошли отъ топлитѣ страни задъ морето, като ластовички? Гледай, гледай какъ изкачатъ отъ земята на купища, на купища. Не искате ли да ви разкажа историята на този брѣмбаръ ей-сега, додѣто той, бѣдниятъ, се върти изъ шепата ми и търси мѣсто да изкочи по между прѣс-